

Catre casa...

Si iata ca, desi nu imi doream sa (va) ma despart atat de repede de Grecia, pe care am ajuns s-o indragesc nespus, va trebui s-o fac...fiindca, din pacate, am ajuns la sfarsitul pozelor de vacanta :))

A fost foarte frumos...poate mult prea frumos pentru reintorcerea acasa, unde, pe langa treburile anoste, de zi cu zi, ne-a asteptat si inevitabila depresie, cea produsa de faptul ca nu ne mai aflam acolo unde ne era atat de bine...poze, nu asa multe ☐
...cu ultima baie-n mare...



...CU **Stavros**:



...daca va uitati bine veti zari chiar restaurantul domnului Vasile ☐



...cu niste doamne veritabile ce pescuiau in amurg, la „fir” ☐



...si care, dupa cum vedeti, au fost placut surprinse de atentia acordata :))

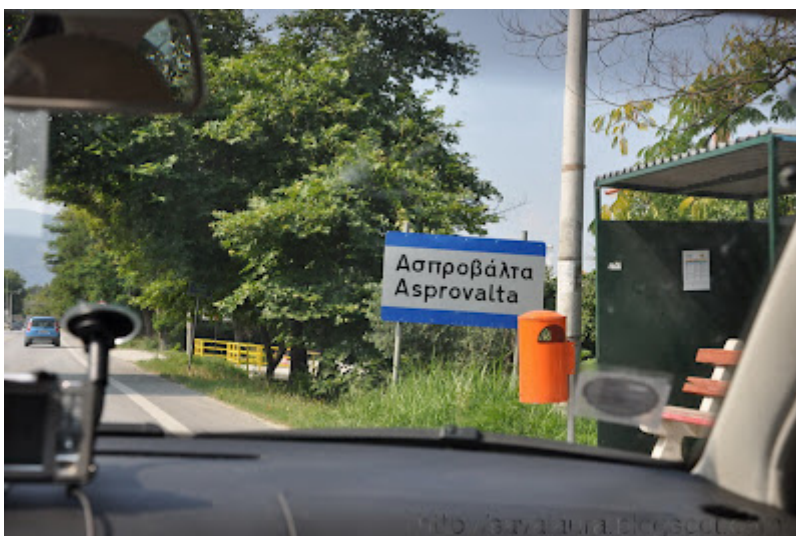


...cu ultimul apus de soare de pe plaja...





...cu bagajele facute (pe asta nici n-am vrut s-o pun :D)



...cu ultimele imagini din **Asprovalta**...la fel de imbiitoare ca-n totdeauna...



...cu drumul lin catre Salonic...si-apoi vama...

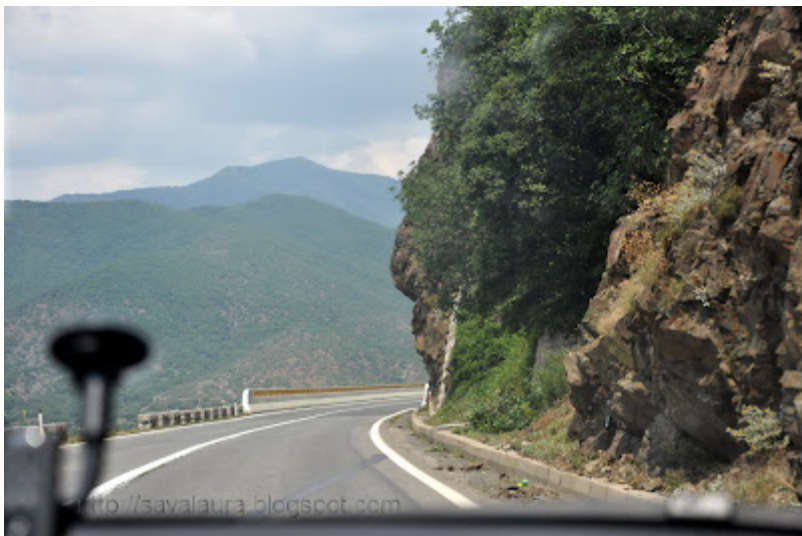








...cu leandrii cei frumosi...





...si cu tunelul-surpriza din muntii Macedoniei...





...care la un moment dat se desparte, atat cat sa privesti nestingherit cerul si abruptul muntos...si sa iti dezmostesti picioarele :)))







...cu inevitabilele ploi de pe traseu :))



...si cu pitorestile imagini din Serbia...





...si, intr-un final, cu apusul soarelui de langa Vrsac, adica foarte aproape de casa...



...ne-am despartit cu greu de acordurile romantice, din serile petrecute la taverna (muzica greceasca e divina), de apa albastra, de muntii semeti si protectori, de grecii boemi si ospitalieri, cu mancarea lor simpla si sanatoasa...si tanjim si acum dupa momentele de liniste de-acolo dar macar ne consolam cu gandul ca poate si la anu' vom ajunge sa calcam pe-acelasi strazi curate si sa ne

incalzim gandurile sub acelasi soare bland...